

Arrest

nr. 333 614 van 1 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 10 augustus 2021 en heeft een eerste maal een verzoek om internationale bescherming ingediend op 11 augustus 2021.

Op 31 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 19 april 2024 oordeelde de Raad tevens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 11 juni 2024 dient verzoekster een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 juli 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 30 oktober 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag ondertekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye, subclan Walmuge, subsubclan Ajuran. U bent geboren op (...) 1992 in het dorp Gaay Warow in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef. U was een huisvrouw en zorgde voor uw vier kinderen. Uw man was werkzaam als chauffeur. Sinds mei 2019 werd uw man ongeveer maandelijks benaderd door de terreurorganisatie Al-Shabaab. Zij trachtten hem te overtuigen om met de terreurorganisatie samen te werken. Uw man wist dit telkens af te wimpelen. Tijdens de eerste maand van 2020 werd uw man in Qoryooley gearresteerd nadat er een granaat naar een theehuis werd geworpen. De overheid verdacht hem ervan met Al-Shabaab samen te werken. Na een maand lang in detentie te hebben doorgebracht, bleek hij niet gevaarlijk te zijn. Hij werd vervolgens vrijgelaten. Door de vrijlating van uw man kreeg Al-Shabaab het vermoeden dat hij info aan de overheid doorspeelde. Daaropvolgend werd uw man op 12 februari 2020 door Al-Shabaab gedood. Op 17 februari 2020 kwamen er twee leden van Al-Shabaab langs. Ze kwamen in opdracht van de emir en vertelden dat uw man een ongelovige was. Verder zeiden ze u te willen uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab. Vervolgens dreigden zij u te doden wanneer u niet zou luisteren. U vroeg hen om bedenktijd, waarop de leden van Al-Shabaab zeiden dat ze zouden terugkomen. Twee nachten later kwamen deze leden van de terreurorganisatie terug. U trachtte hen ervan te overtuigen dat het te vroeg was, aangezien u nog steeds om uw man rouwde. De leden van Al-Shabaab namen u vervolgens mee naar een huis. Een uur na aankomst werd u naar buiten meegenomen en gevraagd of u akkoord ging. Terzelfdertijd werd u geslagen en met koud water besproeid. U ging vervolgens akkoord. De daaropvolgende avond werd u omstreeks 22 uur terug naar huis gebracht. U wou niet met een lid van Al-Shabaab trouwen en vertrok enkele uren later, omstreeks 3 uur 's nachts, richting Qoryooley. Vanuit Qoryooley vertrok u naar Mogadishu, waar u negen dagen heeft verbleven.

U vertrok in maart 2020 vanuit Somalië per vliegtuig naar Turkije. U verbleef twee maanden in Turkije, waarop u naar Griekenland reisde. In Griekenland ging u begin juni 2021 een relatie aan met M.(...) N.(...) M.(...) (CGVS (...); DVZ (...)). Op 10 augustus 2021 vertrok u per vliegtuig naar België. U kwam dezelfde dag aan in België, alwaar u op 11 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ondertussen bleek u zwanger te zijn. Op 3 mei 2022 beviel u van een zoon, Ma.(...) H.(...) G.(...) genaamd, die op 25 mei 2022 ingeschreven werd op de bijlage van uw verzoek om internationale bescherming. M.(...) N.(...) M.(...) is de vader van Ma.(...). Hij diende later eveneens een verzoek om internationale bescherming in te België. In maart 2023 besloot u echter een punt te zetten achter jullie relatie. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een attest betreffende vrouwelijke genitale verminking (type 3) van 30 september 2021 door dokter D.(...), een geboorteakte van uw zoon Ma.(...) H.(...) G.(...), een bewijs dat uw zoon gevaccineerd is tegen poliomyelitis en een bewijs om de zwangerschaps- en/of rustvergoeding te krijgen neer. Daarnaast bezorgde u het CGVS op 11 april 2023 enkele correcties als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud.

Op 31 juli 2023 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen over uw recente herkomstregio. Bijgevolg bood u het CGVS geen zicht op waar en in welke omstandigheden u verbleef voor uw aankomst in België. Evenmin maakte u een vrees voor herinfibulatie aannemelijk. Ook maakte u geen vrees bij terugkeer aannemelijk in hoofde van uw pasgeboren zoon Ma.(...). U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 19 april 2024 werd de beslissing van het CGVS door de Raad bevestigd. U ging niet in cassatieberoep.

Op 16 november 2023 diende u in hoofde van uw zoon Ma.(...) H.(...) G.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) een verzoek om internationale bescherming in. U vreest dat u en uw zoon door uw familie, leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab en/of andere Somaliërs zullen worden vervolgd omdat Ma.(...) buiten het huwelijk is geboren.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 11 juni 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U blijft vasthouden aan uw oorspronkelijke verklaringen over uw (recente) herkomstregio en de problemen die er zich hebben voorgedaan. Daarnaast haalt u de vrees aan dat u en Ma.(...) zullen worden vervolgd omdat hij buiten het huwelijk werd verwekt. Ten slotte vreest u nog dat uw andere kinderen door Al-Shabaab zullen worden meegenomen. Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u uw geboorteakte, en een verklaring en kopie van de identiteitskaart van Ma.(...) A.(...) D.(...) neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich onvoldoende concrete elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U haalt tijdens uw tweede verzoek dan wel aan dat u maagpijn heeft, u niet slaapt en u last hebt van stress (verklaring volgend verzoek d.d. 03.07.2024 (verder verklaring volgend verzoek), punt 13), maar u bezorgt geen enkel concreet bewijs om een (eventuele) mentale problematiek te staven. Zo legt u geen medische attesten voor en zijn uw eigen verklaringen hierover zeer summier en vaag. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (vragenlijst BPN DVZ d.d. 03.07.2024).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde recente herkomst uit Gaay Warow, gelegen in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw komst naar België, verkeerde de Commissaris-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin toonde u aan dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Deze beslissing en beoordeling werd op 19 april 2024 door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Integendeel, in het kader van uw tweede verzoek verwijst u opnieuw naar uw eerdere verklaringen betreffende uw recente regio van herkomst en de problemen die u er heeft gekend (verklaring volgend verzoek, punt 5, 10, 17 en 20). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek vasthoudt aan uw verklaringen over uw recente herkomst uit Gaay Warow en uw vluchtmotieven is niet van die aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft de door u neergelegde Somalische geboorteakte (zie groene map, stuk 1), die op 31 oktober 2023 werd afgegeven door de Ambassade van de Federale Republiek Somalië te Brussel, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde geboorteakte, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan deze op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden recente regio van herkomst op te heffen. Er dient voorts nog opgemerkt dat uw geboorteakte enkel vermeldt dat u geboren zou zijn in Gaay Warow, maar geen informatie bevat over uw verblijfplaats(en) in Somalië, waardoor deze akte hoe dan ook geen klaarheid kan scheppen over uw recente herkomstregio.

De door u neergelegde kopie van de Belgische identiteitskaart van Mah.(...) A.(...) D.(...), van wie u in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw zoon Ma.(...) een verklaring neerlegt waarin hij bevestigt dat u in Gaay Warow heeft gewoond (zie groene map, stuk 2 en 3), kan de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Gaay Warow evenmin ombuigen. Er dient opgemerkt dat deze verklaring immers zeer gesolliciteerd en subjectief is, en makkelijk gemanipuleerd kan worden, waardoor hier geen bewijswaarde aan toegekend kan worden.

Verder stelt u in geval van terugkeer naar Somalië te vrezen dat uw recent geboren zoon Ma.(...) H.(...) G.(...) en u vervolgd zullen worden omwille van het feit dat u en M.(...) N.(...) M.(...) (CGVS (...); DVZ (...)), de vader van Ma.(...) H.(...) G.(...), niet getrouwd zijn (verklaring volgend verzoek, punt 17 en 23). Er dient in dit verband op gewezen te worden dat u het CGVS geen zicht biedt op uw verblijfplaats(en) en bijgevolg uw levensomstandigheden voorafgaand aan uw komst naar België. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd immers geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw recente herkomst uit het dorp Gaay Warow uit het district Qoryooley van de provincie Lower Shabelle en bijgevolg evenmin aan de door u ingeroepen asielmotieven. Deze analyse werd bevestigd door de RvV per arrest nr. 305 151. U blijft in uw volgend verzoek echter bij uw eerdere verklaringen, met name dat u steeds in Gaay Warow heeft gewoond en u daar problemen heeft gekend met de terreurorganisatie Al-Shabaab, en slaagt er dan ook niet in om de ongeloofwaardigheid van uw eerder aangehaalde asielmotieven op te heffen (verklaring volgend verzoek d.d. 03.07.2024, punt 5, 10, 17 en 20). Ook in het kader van het apart verzoek van uw zoon Ma.(...) H.(...) G.(...) blijft u vasthouden aan uw recente herkomst uit Gaay Warow (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.06.2024 (verder CGVS zoon), p. 5-7 en 13-15). Gelet op het feit dat u geen zicht biedt op uw recente regio van herkomst en bijgevolg op uw familiale situatie aldaar en de omstandigheden van uw vertrek uit Somalië, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in geval van terugkeer problemen zou krijgen omwille van uw zoon die hier in België werd geboren.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u in uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming geenszins gewag heeft gemaakt van desbetreffende vrees. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud van 30 maart 2023 bij het CGVS werd gevraagd naar een vrees in hoofde van Ma.(...), stelde u te vrezen dat Ma.(...) door de terreurorganisatie Al-Shabaab zou worden gedood omdat jullie uit het buitenland zouden terugkeren. U om verduidelijking gevraagd, antwoordde u vaagweg dat Al-Shabaab gelooft dat deze mensen hun land hebben aangevallen. Daaropvolgend werd u gevraagd of jullie niet kunnen terugkeren naar Somalië omdat jullie in het buitenland hebben verbleven, waarop u beweerde dat jullie zullen worden gevraagd waarom jullie naar het buitenland hebben gereisd. Verder stelde u nog dat Al-Shabaab u zou zeggen dat de religie jullie nodig had, er andere religies zijn in het buitenland en zij zullen zeggen dat ze jullie gaan doden (zie blauwe map, stuk 4 'notities persoonlijk onderhoud CGVS Qali Hassan d.d. 30.03.2023', p. 19). De vaststelling dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming totaal geen gewag heeft gemaakt van uw vrees dat u en Ma.(...) door uw familie, Al-Shabaab en/of andere Somalische burgers zullen worden vervolgd omdat hij buiten het huwelijk werd verwekt, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.

Daarenboven dient te worden toegevoegd dat u de kans kreeg om concreet uit te leggen waarom uw leven en dat van uw zoon in gevaar zouden zijn bij terugkeer naar Somalië toen u in het kader van het apart verzoek van uw zoon uitgenodigd werd op het CGVS om als ouder verklaringen af te leggen in zijn naam. U slaagde er echter niet in om concrete aanwijzingen voor te leggen voor het feit dat uw zoon en u gedood zouden worden, buiten de algemene bewering dat u en uw zoon door uw familie, de terreurorganisatie Al-Shabaab en andere burgers in Somalië zullen worden vervolgd omdat hij buiten het huwelijk is geboren en dit illegaal is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.06.2024 (verder CGVS zoon), p. 5-7 en 13-15). Verder koppelde u uw vrees en die van uw zoon om gedood te worden initieel rechtstreeks aan de eerder door u aangehaalde vluchtmotieven waarvan reeds werd aangetoond dat deze niet geloofwaardig zijn. Gevraagd hoe Al-Shabaab dit te weten zou komen, verwijst u namelijk naar het gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab en het gegeven dat u van hen met niemand anders mocht trouwen (CGVS zoon, p. 14). U om verduidelijking gevraagd, zegt u dan weer dat Al-Shabaab contact zou opnemen met uw familie en zij de terreurorganisatie zouden vertellen dat het kind buiten het huwelijk werd geboren (CGVS zoon, p. 14).

U blijft verder uitermate vaag over hoe men in Somalië te weten zou komen dat Ma.(...) buiten het huwelijk werd verwekt. Hiernaar gevraagd, geeft u de vage verklaring dat u er niet bent en mensen "het" niet via uw familie hebben gehoord. U stelt dat mensen elkaar vertellen over een huwelijk. U om verduidelijking gevraagd, verklaart u dat mensen elkaar over een huwelijk vertellen en elkaar ook helpen bij een huwelijk. U zegt dat mensen weten dat u Gaay Warow hebt verlaten. Vervolgens voegt u hier vaagweg aan toe dat wanneer u met uw kind teruggaat, mensen zouden te weten komen dat hij buiten het huwelijk is geboren, omdat het huwelijk niet thuis heeft plaatsgevonden. Verder zegt u nog dat uw broers en zussen niet op de hoogte zijn (CGVS zoon, p. 13). Uw verklaring dat mensen zouden weten dat Ma.(...) buiten het huwelijk is geboren omdat het huwelijk niet thuis heeft plaatsgevonden, kan niet overtuigen.

U legt bovendien merkwaardige verklaring af wanneer gepeild wordt naar andere manieren waarop men kan trouwen, naast de traditionele manier volgens de Islamitische religie. Zo stelt u in Griekenland niet getrouwd te zijn omdat uw familie niet aanwezig was. Gevraagd of er geen andere mogelijkheden zijn om te trouwen wanneer er geen familie in de buurt is, antwoordt u eenvoudigweg van niet (CGVS zoon, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt dat jullie in België van september 2021 tot april 2023 een relatie hebben gehad. Gevraagd of jullie in België kunnen trouwen met elkaar, antwoordt u kortweg van niet. Gepolst of jullie daarover hebben gesproken, antwoordt u eveneens van niet. U zegt dat alles snel is verlopen, wat opmerkelijk is gezien jullie in België anderhalf jaar samen zijn geweest. Gevraagd of er werd nagedacht over een manier waarop jullie de relatie konden legaliseren, antwoordt u weerom van niet. U gevraagd waarom niet, stelt u dat u niet wist waar uw familie was. Verder zegt u nog dat uw familieleden niet per se fysiek aanwezig dienen te zijn, maar zij wel op de hoogte moeten zijn. Als uw familie hun toestemming geeft, dan is het huwelijk wél legaal (CGVS

zoon, p. 12). Het is weinig aannemelijk dat er geen enkele mogelijkheid tot trouwen bestaat wanneer men geen contact heeft met de familie. Zeker gezien 'elopement' – het gebruik waarbij twee personen uit hun dorp of stad wegvluchten om in het geheim met elkaar te trouwen – nog steeds gangbaar is in en enigszins gedoogd wordt door de Somalische maatschappij (zie blauwe map, stuk 1).

Voorts doet uw passieve houding in België verder twijfelen aan de door u voorgehouden vrees bij terugkeer. Aangezien een huwelijk volgens uw verklaringen slechts legaal is wanneer de ouders fysiek aanwezig zijn, dan wel hun goedkeuring hebben uitgesproken, zou men logischerwijs verwachten dat u actief op zoek gaat naar een manier om uw ouders te kunnen bereiken, zodoende met M.(...) N.(...) M.(...) te kunnen trouwen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nauwelijks inspanningen hebt geleverd teneinde uw ouders te kunnen contacteren. Gepolst naar de door u ondernomen pogingen om het contact met uw familie te herstellen, blijkt u namelijk niet verder te komen dan te stellen dat u geen contact met uw familie heeft, omdat zij in een dorp wonen en bijgevolg geen telefoons hebben. Gevraagd of u iemand in Mogadishu kent, verwijst u naar F.(...), een familielid van uw moeder die u hielp Somalië te verlaten (CGVS zoon, p. 9). Gevraagd of u F.(...) kan contacteren, verklaart u zijn telefoonnummer evenmin te hebben. Gevraagd of u hem op andere manieren kan opzoeken, maakt u er zich eenvoudigweg van af door te stellen van niet. Gevraagd of u op andere manieren heeft geprobeerd om in contact te komen met F.(...) of uw familie in Somalië, antwoordt u ontwijkend door te zeggen dat u graag contact zou hebben met hen, maar u hun telefoonnummers niet heeft. Gepolst of u via Facebook of andere instanties heeft geprobeerd uw familie en kennissen terug te vinden, antwoordt u van niet. U zegt dat zij geen internet hebben in het dorp. Gezegd dat F.(...) in Mogadishu woont en hij dus mogelijks wel Facebook heeft, zegt u dat hij het niet gezegd heeft. Gezegd dat het mogelijk was dat u via F.(...) had geprobeerd om contact op te nemen met uw familie in Gaay Warow, antwoordt u weerom ontwijkend dat u zijn contactgegevens niet heeft (CGVS zoon, p. 10). Uw uiterst passieve houding valt moeilijk te rijmen met de door u voorgehouden vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat u aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde uw familie te contacteren. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees dan ook danig. Uw gebrek aan daadkracht en initiatief bij de zoektocht naar uw ouders staat bovendien in schril contrast met de lichtvaardigheid waarmee u besloot een relatie aan te gaan met M.(...) N.(...) M.(...). Uw verklaring dat u toen niet heeft nagedacht over de gevolgen van een buitenhuwelijkse relatie omdat u stress had (CGVS zoon, p. 10) kan niet overtuigen.

Daarnaast komen uw verklaringen over M.(...) N.(...) M.(...) uitermate bedenkelijk over, waardoor u het CGVS weinig zicht biedt op uw relatie met M.(...), de vader van uw kind. Zo zijn uw verklaringen over het ontstaan van jullie relatie zeer oppervlakkig. U verklaart dat u hem begin juli 2021 leerde kennen in een huis van een smokkelaar in Griekenland, hij u hielp bij het huishouden, u verliefd op hem werd en jullie na een week reeds een relatie aangingen (CGVS zoon, p. 7). Wanneer u meermaals wordt gevraagd wat u aantrok in M.(...), komt u echter niet verder dan te stellen dat hij medeleven toonde, vriendelijk was en hij iedereen wou helpen. U gevraagd of er naast het feit dat hij vriendelijk was nog andere zaken zijn waarom u een relatie met hem aanging, antwoordt u van niet (CGVS zoon, p. 9). Uw verklaringen over M.(...) en het ontstaan van jullie relatie zijn bijzonder summier en oppervlakkig.

Begin augustus 2021 reisde u naar België, waarop uw relatie met M.(...) eindigde (CGVS zoon, p. 7). Volgens uw verklaringen hebben jullie pas opnieuw contact met elkaar opgenomen toen hij na zijn aankomst in België in september 2021 u opbelde, waarna jullie opnieuw anderhalf jaar samen zijn geweest (CGVS zoon, p. 7-8 en 12). Dat u na uw vertrek uit Griekenland geen contact met M.(...) heeft opgenomen, is gezien uw verklaring dat u verliefd was op M.(...) dan ook ontzettend bevreemdend. U hiermee geconfronteerd, geeft u de enigszins opmerkelijke verklaring dat u bij aankomst in België nog niet meteen wist dat u zwanger was en u niet dacht dat jullie elkaar zouden terugzien (CGVS zoon, p. 10).

Wat betreft uw kennis over M.(...) N.(...) M.(...) dient te worden opgemerkt dat deze eveneens bijzonder beperkt is. Zo zegt u dat M.(...) in België verzeild is geraakt terwijl hij op weg was naar Ierland. U weet echter niet om welke reden hij naar Ierland wou, noch hoe hij vanuit Griekenland naar België is gereisd. In Griekenland zou hij bovendien niets hebben gezegd over zijn plan om naar Ierland te gaan. Gevraagd of jullie in Griekenland hebben gesproken over de toekomst, zegt u van niet. Gevraagd waarover jullie praatten in Griekenland, zegt u vaagweg dat jullie de problemen bespraken die hebben geleid tot jullie vertrek uit Somalië. Gevraagd of jullie nog over andere zaken spraken, antwoordt u van niet. Dit is merkwaardig, want wanneer u gevraagd wordt of u weet om welke reden hij Somalië heeft verlaten, komt u namelijk niet verder dan te stellen dat hij gevlucht is voor Al-Shabaab. Gevraagd waarom hij juist is gevlucht voor Al-Shabaab, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS zoon, p. 8). Uw kennis over zijn familieleden is eveneens ontoereikend voor iemand die langer dan anderhalf jaar een relatie heeft gehad met M.(...) N.(...) M.(...). U zegt namelijk dat M.(...) u vertelde dat zijn vader is overleden en zijn moeder vermist is. U weet echter niet wanneer zijn vader kwam te overlijden, noch wanneer zijn moeder vermist raakte. Ook wat betreft de omstandigheden van het overlijden van zijn vader blijft u aan de oppervlakte. U kan wel nog aangeven dat hij door ziekte kwam te overlijden, maar blijkt niet in staat te vermelden door welke ziekte hij juist kwam te overlijden (CGVS zoon, p. 12). U blijkt eveneens onwetend over de omstandigheden waarin zijn moeder is verdwenen (CGVS zoon, p. 13). Uw verklaringen zijn dermate vaag en beperkt dat deze het CGVS verhinderen een goed zicht te krijgen op de werkelijke omstandigheden waarin uw relatie met M.(...) N.(...) M.(...) tot stand is gekomen of de ware aard van jullie relatie.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat u geen zicht biedt op uw werkelijke situatie en de omstandigheden waarin uw zoon zou zijn verwekt. Indien u daadwerkelijk meent dat uw zoon en u een nood hebben aan internationale bescherming omwille van het feit dat Ma.(...) buiten het huwelijk is geboren, kan er van u redelijkerwijze worden verwacht dat u de instanties belast met het onderzoek naar uw verzoek zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk inlicht over deze elementen. U toont dan ook niet in concreto aan dat u een buitenhuwelijks kind heeft en omwille van deze redenen bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. De bijgebrachte nieuwe verklaringen en stukken op dit punt kunnen dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat betreft uw verklaring dat u vreest dat uw kinderen in Somalië zullen worden meegenomen door Al-Shabaab (verklaring volgend verzoek, punt 17), merkt het CGVS op dat dit louter hypothetisch is. Bovendien kan u geen bescherming worden verleend ingevolge van deze beweerde vrees aangezien uw kinderen zich in uw land van herkomst bevinden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRY POS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRY_POS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk

verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In de uiteenzetting van haar middel wijst verzoekster eveneens op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster gaat in op enkele motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar herkomst en vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig zijn. Zij meent dan ook dat de commissaris-generaal te snel de conclusie heeft getrokken dat de aangebrachte nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Verzoekster voegt nog toe dat onterecht wordt gesteld dat zij niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster vraagt in hoofddorde haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan haar verzoekschrift.

3.2.2. Op 26 augustus 2025 legt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) neer waaraan zij volgend bijkomend stavingstuk voegt: een kopie van haar Somalische identiteitskaart.

3.2.3. Ter terechtzitting van 27 augustus 2025 legt verzoekster een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 12) neer waaraan zij volgende bijkomende documenten voegt:

- een psychologisch attest van 14 augustus 2025 (stuk 1);
- een attest van de Italiaanse immigratiedienst aan de Belgische asielinstanties van 5 november 2021 in het kader van de Dublinprocedure in hoofde van M. N. M. (stuk 2);
- een “bewijs dat de vingerafdrukken van haar ex-man nooit in een ander EU-land zijn afgenomen” (stuk 3).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de

orde zijn, of door de verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.3.4. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig, tweede verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot zijn eerste verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoekster de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekster geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich onvoldoende concrete elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U haalt tijdens uw tweede verzoek dan wel aan dat u maagpijn heeft, u niet slaapt en u last hebt van stress (verklaring volgend verzoek d.d. 03.07.2024 (verder verklaring volgend verzoek), punt 13), maar u bezorgt geen enkel concreet bewijs om een (eventuele) mentale problematiek te staven. Zo legt u geen medische attesten voor en zijn uw eigen verklaringen hierover zeer summier en vaag. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (vragenlijst BPN DVZ d.d. 03.07.2024).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster slaagt er niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven.

Bij aanvullende nota van 27 augustus 2025 voegt verzoekster een attest van 14 augustus 2025 van een klinisch psychologe waaruit blijkt dat zij sinds 11 december 2024 in behandeling is en er tweewekelijks

gesprekken plaatsvinden (rechtsplegingsdossier, stuk 12). Uit dit attest blijkt evenwel niet dat verzoeksters depressieve klachten, waaronder emotionele overspoeling, verstoord slaapritme, verlaagde draagkracht, anhedonie en de stress van de procedure en de breuk met haar man, van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze haar ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. In dit attest wordt enkel, en dit slechts op algemene wijze, verwezen naar verzoeksters voormelde klachten. Nergens blijkt daarbij dat of op welke wijze deze nader zouden zijn onderzocht of vastgesteld. Evenmin wordt in dit attest ook maar enige uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoeksters psychologische problemen, over de (mogelijke) invloed op haar dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van haar procedure van internationale bescherming. Meer in het bijzonder wordt nergens in het attest enige melding gemaakt van een aantasting van verzoeksters geheugen en/of haar cognitieve vermogens die het voor haar zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Aldus wordt in dit attest nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoekster haar deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Wat betreft het attest van de Italiaanse immigratiedienst aan de Belgische asielinstanties van 5 november 2021 in het kader van de Dublinprocedure in hoofde van N. M. M. (stuk 2) en het *“bewijs dat vingerafdrukken van haar ex-man nooit in een ander EU-land zijn afgenomen”* (stuk 3) dat aan de aanvullende nota van 27 augustus 2025 werd gevoegd, merkt de Raad op dat hieruit niet kan worden afgeleid dat er in hoofde van verzoekster omwille van de breuk met haar man *“n.a.v. de procedurefouten”* erg veel wantrouwen en onmacht leeft, derwijze dat zij niet in staat zou zijn (geweest) om deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. In dit verband wordt ook nog verwezen naar punt 3.3.6.7. van dit arrest.

Verzoekster laat na om inzake het voorgaande verdere en concrete duiding te verstrekken.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op normale wijze plaatsvond en kunnen geen (ernstige) psychologische problemen in hoofde van verzoekster worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

De Raad wijst er bovendien op dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoekster hebben verhinderd coherent, gedetailleerd en doorleefd over haar asielrelaas en herkomst te vertellen. Uit het administratief dossier blijkt immers nergens dat verzoekster in de loop van de procedure melding zou hebben gemaakt van traumatische ervaringen waardoor zij niet in staat zou zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Voorts dient te worden benadrukt dat de aangebrachte attesten geenszins een bewijs vormen van het voorgehouden vluchtrelaas van verzoekster nu kan worden opgemerkt dat een psycholoog vaststellingen kan doen omtrent de geestelijke gezondheidstoestand van een patiënt. Een psycholoog of psychiater is bij het stellen van zijn diagnose afhankelijk van de verklaringen van zijn patiënt. Nergens in het voorgelegde attest wordt overigens ook maar enigszins een uitspraak gedaan over de omstandigheden waarin de psychologische problemen van verzoekster zijn ontstaan, behoudens het feit dat er wordt verwezen naar de impact van de procedure en de breuk met haar man. Het attest vormt dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin de psychologische problemen van verzoekster zijn ontstaan, noch van haar beweerde recente herkomst en asielrelaas.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoeksters psychologische problemen nog worden opgemerkt dat zij niet aannemelijk maakt dat deze problemen in haar hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de

criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.3.6. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.6.1. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoekster afkomstig te zijn uit het dorp Gaay Warow in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Zij gaf aan bij een terugkeer naar Somalië te vrezen te worden vervolgd door Al-Shabaab nadat deze groepering haar man had gedood en zij haar vervolgens gedwongen wilden uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab, hetgeen zij heeft geweigerd.

Op 31 juli 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar recente herkomstregio. Bijgevolg bood verzoekster het CGVS geen zicht op waar en in welke omstandigheden zij verbleef voor haar aankomst in België. Evenmin maakte zij een vrees voor herinfibulatie aannemelijk. Ook maakte verzoekster geen vrees bij terugkeer aannemelijk in hoofde van haar pasgeboren zoon Ma.(...). Verzoekster ging in beroep tegen deze beslissing. Op 19 april 2024 oordeelde de Raad in zijn arrest nr. 305 151, in navolging van de commissaris-generaal, eveneens tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster ging niet in cassatieberoep.

3.3.6.2. In het kader van verzoeksters huidig, tweede verzoek om internationale bescherming, blijft verzoekster vasthouden aan haar verklaringen omtrent haar recente regio van herkomst uit het dorp Gaay Warow in het district Qoryooley in de provincie Lower Shabelle in Somalië en de problemen die zij daar heeft gekend. Daarnaast haalt verzoekster een vrees voor vervolging aan in haar hoofde en van haar minderjarige zoon omdat haar zoon werd verwekt buiten het huwelijk. Ten slotte vreest verzoekster dat haar andere kinderen door Al-Shabaab zullen worden meegenomen.

Ter staving van haar huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoekster nog volgende documenten voor: haar geboorteakte, een verklaring en een kopie van identiteitskaart van Mah. A. D..

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6.3. In de bestreden beslissing wordt het huidig volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

- (i) in zoverre verzoekster thans vasthoudt aan haar recente herkomst en verwijst naar de motieven die zij reeds in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald, dient te worden benadrukt dat haar vorig verzoek werd afgesloten met een weigeringsbeslissing aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan haar recente herkomst en bijgevolg evenmin aan het asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld; door vast te houden aan haar recente herkomst en haar asielrelaas, die duidelijk ongeloofwaardig werden bevonden, wordt deze ongeloofwaardigheid echter niet hersteld;
- (ii) wat betreft de door verzoekster voorgelegde Somalische geboorteakte die werd afgegeven door de Ambassade van de Federale Republiek Somalië te Brussel, moet worden opgemerkt dat Somalische documenten slechts een beperkte bewijswaarde kennen omwille van het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en de afwezigheid van archieven, omwille van het feit dat corruptie wijdverspreid is in Somalië; hoe dan ook moet worden opgemerkt dat op de geboorteakte enkel wordt vermeld dat verzoekster is geboren in Gaay Warow, maar dat de akte geen informatie bevat over verzoeksters verblijfplaats(en) in Somalië, zodat de akte hoe dan ook geen klaarheid kan scheppen over haar recente herkomstregio;
- (iii) wat betreft de neergelegde kopie van de Belgische identiteitskaart van Mah. A. D. en de verklaring, moet worden opgemerkt dat deze verklaringen een zeer gesolliciteerd karakter vertonen, subjectief zijn en makkelijk te manipuleren zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend;
- (iv) aangaande de vrees dat verzoeksters zoon Ma. H. G. en zichzelf zouden worden vervolgd omwille van het feit dat verzoekster en M. N. M., de vader van het kind, niet getrouwd zijn, dient te worden onderstreept dat
 - (a) verzoekster geen zicht biedt op haar verblijfplaats(en) en bijgevolg haar familiale omstandigheden en omstandigheden voor haar vertrek uit Somalië; derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaring dat zij in geval van terugkeer problemen zou kunnen krijgen omwille van haar zoon die hier in België geboren is;
 - (b) verzoekster van deze vrees geenszins gewag heeft gemaakt in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming;
 - (c) verzoekster er niet in slaagt om concreet uit te leggen en/of concrete aanwijzingen voor te leggen dat haar zoon en zijzelf zouden worden gedood, buiten de algemene bewering dat zij door haar familie,

- Al-Shabaab en andere burgers in Somalië zullen worden vervolgd omdat haar zoon buiten het huwelijk is geboren en dit illegaal is;
- (d) verzoekster haar vrees en die van haar zoon initieel rechtstreeks koppelde aan de eerder door haar aangehaalde vluchtmotieven, die reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming;
 - (e) verzoekster uitermate vaag blijft over hoe men in Somalië zou te weten komen dat Ma. buiten het huwelijk werd verwekt;
 - (f) het merkwaardig is dat er geen enkele mogelijkheid tot trouwen bestaat wanneer men geen contact heeft met de familie;
 - (g) verzoeksters passieve houding om contact te zoeken met haar ouders in schril contrast staat met de lichtvaardigheid waarmee zij besloot een relatie aan te gaan met M. N. M.;
 - (h) verzoeksters verklaringen over M. N. M. uitermate bedenkelijk overkomen en dient te worden vastgesteld dat zij weinig zicht biedt op haar relatie met M. en zij geen zicht biedt op de werkelijke situatie en omstandigheden waarin haar zoon zou zijn verwekt;
 - (v) aangaande verzoeksters vrees dat haar kinderen in Somalië zullen worden meegenomen door Al-Shabaab dient te worden opgemerkt dat dit een louter hypothetische vrees is en haar kinderen zich thans nog in Somalië bevinden;
 - (vi) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet merkt de commissaris-generaal op dat het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict regionaal erg verschillend zijn, zodat het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië essentieel is; bijgevolg kan verzoekster dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de Somalische nationaliteit, doch moet zij een verband met haar persoon aannemelijk maken.
- Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.6.4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoekster vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

3.3.6.5. Vooreerst kan met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat, in zoverre verzoekster, in het kader van haar huidig verzoek blijft vasthouden aan haar verklaringen zoals zij deze heeft afgelegd in het kader van haar eerste beschermingsverzoek – met name haar herkomst uit het dorp Gaay Warow in het district Qoryooley in de Somalische provincie Lower Shabelle en haar vrees voor Al-Shabaab nadat zij niet is ingegaan op hun vraag om te huwen met een lid van deze gewapende groepering (administratief dossier, verklaring volgend verzoek van 3 juli 2024, vragen 5, 17 en 20) – zij er niet in slaagt om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze verklaringen te herstellen. De Raad benadrukt te dezen opnieuw dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het eerdere beschermingsverzoek nogmaals te beoordelen in beroep. In zoverre een onderzoek van de door verzoekster aangevoerde middelen met zich mee zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in het tweede verzoek om internationale bescherming aangehaalde nieuwe elementen.

De Raad merkt in dezen op dat verzoekster er niet in slaagt om, door middel van de bijkomende stavingstukken en verklaringen in het kader van haar huidig volgend verzoek, haar beweerde recente herkomst uit het dorp Gaay Warow in het district Qoryooley in de Somalische provincie Lower Shabelle thans wel aannemelijk te maken. Zo legt verzoekster een Somalische geboorteakte voor en een verklaring van een kennis Mah. A. D. die bevestigt dat verzoekster in Gaay Warow heeft gewoond (administratief dossier, map

'Documenten', stukken 1-3) en voegt verzoekster bij haar aanvullende nota van 26 augustus 2025 een kopie van haar Somalische identiteitskaart (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Door in het verzoekschrift louter te benadrukken dat verzoekster er alles aan heeft gedaan om haar herkomst aan te tonen en te verwijzen naar de Somalische geboorteakte en de verklaring, brengt verzoekster geen enkel concreet en valabel argument bij om de pertinente overwegingen door de commissaris-generaal te verklaren of te weerleggen dat aan deze stukken geen objectieve bewijswaarde kan worden toegedicht. Dienaangaande staat terecht in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

"Wat betreft de door u neergelegde Somalische geboorteakte (zie groene map, stuk 1), die op 31 oktober 2023 werd afgegeven door de Ambassade van de Federale Republiek Somalië te Brussel, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde geboorteakte, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan deze op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden recente regio van herkomst op te heffen. Er dient voorts nog opgemerkt dat uw geboorteakte enkel vermeldt dat u geboren zou zijn in Gaay Warow, maar geen informatie bevat over uw verblijfplaats(en) in Somalië, waardoor deze akte hoe dan ook geen klaarheid kan scheppen over uw recente herkomstregio.

De door u neergelegde kopie van de Belgische identiteitskaart van Mah.(...) A.(...) D.(...), van wie u in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw zoon Ma.(...) een verklaring neerlegt waarin hij bevestigt dat u in Gaay Warow heeft gewoond (zie groene map, stuk 2 en 3), kan de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Gaay Warow evenmin ombuigen. Er dient opgemerkt dat deze verklaring immers zeer gesolliciteerd en subjectief is, en makkelijk gemanipuleerd kan worden, waardoor hier geen bewijswaarde aan toegekend kan worden."

Ook de kopie van haar Somalische identiteitskaart (rechtsplegingsdossier, stuk 10) vermag geen afbreuk te doen aan de, reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar recente herkomst. De Raad onderstreept in dit verband dat uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, map 'Landeninformatie', stuk 2: COI Focus "*Somalische Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalische*" van 24 mei 2022) blijkt dat referentiemateriaal ontbreekt voor het opstellen van Somalische (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door verzoekster neergelegde geboorteakte, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Daarnaast dringt zich de vaststelling op dat op de identiteitskaart enkel gewag wordt gemaakt van een geboorteplaats en dus niet van de verblijfplaats(en) van verzoekster voor haar komst naar België. Overigens merkt de Raad op dat als geboorteplaats "*Bal'ad*" wordt vermeld, hetgeen niet strookt met haar verklaringen, noch met het gestelde op de voorgelegde Somalische geboorteakte. Bijgevolg kan de kopie van de Somalische identiteitskaart bezwaarlijk als objectief (begin van) bewijs in aanmerking worden genomen om verzoeksters beweerde verblijfplaats(en) voor haar komst naar België te staven.

In zoverre verzoekster in haar aanvullende nota nog verwijst naar het arrest nr. 199 804 van 15 januari 2019 van de Raad, dient te worden onderlijnd dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoekster niet aan in welke mate de feitelijke omstandigheden die tot de genoemde zaak hebben geleid gelijkaardig zijn aan haar verzoek om internationale bescherming.

3.3.6.6. De Raad stelt vast dat verzoekster in het kader van het huidig tweede verzoek om internationale bescherming nog bijkomend een vrees voor vervolging aanhaalt in haar hoofd en in hoofd van haar minderjarige zoon omdat haar zoon werd verwekt buiten het huwelijk. Ten slotte vreest verzoekster dat haar andere kinderen door Al-Shabaab zullen worden meegenomen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek van 3 juli 2024, vragen 17, 19, 20 en 23).

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal haar persoonlijk profiel en de specifieke risico's verbonden aan dit profiel als moeder van een buitenechtelijk kind en als iemand die dus een illegale relatie heeft, onvoldoende grondig heeft onderzocht. Zij verwijst in dit verband naar haar verklaringen bij het CGVS en merkt op dat in veel islamitische gemeenschappen kinderen die geboren zijn uit een niet-legitiem huwelijk aanzienlijke sociale gevolgen kunnen ondervinden en ook de moeders van buitenechtelijke kinderen gevaar kunnen lopen. Verzoekster onderstreept verder in haar verzoekschrift dat zij gevaar loopt omwille van haar buitenechtelijke relatie met haar ex-partner M. aangezien zij nooit een islamitisch wettelijk huwelijk heeft

gesloten en hun relatie aldus in de islamitische wetgeving als illegaal wordt beschouwd. Verzoekster merkt op dat in Somalië een dergelijke buitenhuwelijkse relatie wordt gezien als een ernstige misdaad en vaak wordt gekwalificeerd als overspel (*zina*) waarop ernstige straffen staan.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar argumentatie in het verzoekschrift volledig voorbijgaat aan de uitgebreide, pertinente motivering door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Deze vindt steun in het administratief dossier en wordt hierboven onder punt 3.3.6.3. weergegeven.

Verzoekster komt in haar verzoekschrift met voormeld betoog in wezen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote en niet-geconcretiseerde beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Dit is geen dienstig verweer en verzoekster slaagt er dan ook niet om de voormelde motieven in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekster merkt daarnaast in het verzoekschrift op dat “*elopement*” in Somalië doorgaans verwijst naar een praktijk waarbij een stel zonder de toestemming van hun ouders wegloopt en hun huwelijk zelf regelt en dat dit vaak wordt gedaan om gearrangeerde huwelijken of gedwongen huwelijken te vermijden. Dit kan ook gebeuren wanneer er sprake is van een huwelijk tussen verschillende clans of wanneer er een ander sociaal of cultureel bezwaar is tegen het huwelijk. Hoe dan ook blijft de praktijk van “*elopement*” sterk afgekeurd in Somalië en zou zij gevaar blijven lopen bij het afsluiten van een huwelijk met M. zonder ouderlijke toestemming, aldus verzoekster.

De Raad benadrukt dat verzoekster door het geheel van vaagheden, lacunes en onaannemelijkheden in haar verklaringen het onmogelijk maakt om een zicht te krijgen op haar werkelijke recente verblijfplaats(en), familiale situatie en levensomstandigheden voor haar komst naar België, alsook dat zij geen zicht biedt op haar relatie met M. N. M. en de werkelijke situatie en omstandigheden waarin haar zoon zou zijn verwekt. Bijgevolg toont verzoekster niet *in concreto* aan dat zij een buitenhuwelijks kind heeft en omwille van die reden bij een terugkeer naar Somalië zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. De verwijzing naar landeninformatie over de praktijk van “*elopement*” is *in casu* dan ook niet dienstig.

Wat betreft de vrees van verzoekster dat haar kinderen in Somalië zullen worden meegenomen door Al-Shabaab merkt de commissaris-generaal pertinent op dat deze vrees louter hypothetisch is. Dit geldt eens te meer aangezien verzoeksters kinderen zich thans nog in Somalië bevinden.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus dienstig wordt weerlegd, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.6.7. Wat betreft het attest van de Italiaanse immigratiedienst aan de Belgische asielinstanties van 5 november 2021 in het kader van de Dublinprocedure in hoofde van M. N. M., de ex van verzoekster, (stuk 2) en het “*bewijs dat vingerafdrukken van haar ex-man nooit in een ander EU-land zijn afgenomen*” (stuk 3) (rechtsplegingsdossier, stuk 12), dient – behoudens hetgeen reeds hoger is komen vast te staan in punt 3.3.5. – te worden vastgesteld dat deze geen betrekking hebben op verzoeksters beweerde vrees, doch daarentegen betrekking hebben op de beweerde nood aan internationale bescherming van haar beweerde ex-partner. De Raad merkt op dat uit deze stukken niet kan worden afgeleid welke de omstandigheden zijn of waren van verzoeksters relatie met M. N. M. en de omstandigheden waarin haar zoon zou zijn geboren. Uit dit stuk kan, in tegenstelling tot wat verzoekster ter terechtzitting betoogt, dan ook niet worden afgeleid dat zij bij een terugkeer naar Somalië als alleenstaande moeder in een precare situatie zou terechtkomen. Te meer aangezien reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming is gebleken dat zij geen zicht biedt op haar levensomstandigheden en recente verblijfplaats(en) in Somalië. Deze stukken zijn dan ook niet van die aard dat ze de appreciatie van haar huidig verzoek om internationale bescherming kunnen ombuigen. De Raad wijst er ten overvloede nog op dat in zijn arrest nr. 311 778 van 26 augustus 2024 het beroep van M. N. M. werd verworpen omdat werd vastgesteld dat hij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Italië die als toereikend werd beoordeeld.

Volledigheidshalve wijst de Raad nog op het volgende. Stuk 2 betreft het attest van de Italiaanse immigratiedienst aan de Belgische asielinstanties van 5 november 2021 in het kader van de Dublinprocedure in hoofde van M. N. M. Hierin vermelden de Italiaanse autoriteiten dat deze persoon een beschermingsstatus heeft ontvangen in Italië en dat hij een verblijfsstatus had op basis van subsidiaire bescherming, geldig tot 9 mei 2023.

Stuk 3 betreft een document van de Belgische DVZ aan het CGVS betreffende M.N.M., verzoeksters ex-partner, waarin het volgende vermeld wordt:

“De documenten “Eurodac/no hit” en “vergelijking vingerafdrukken Printrak” van dd. 19.03.2025 werden overgemaakt. Gelieve mij dringend uw beslissing in deze zaak mede te delen”.

Hieruit kan inderdaad blijken dat er mogelijk geen treffer is in het Eurodacsysteem zoals voorzien in de Verordening (EU) Nr. 603/2013 van het Europees parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (herschikking).

Verdere informatie in dit verband ontbreekt echter en blijkens dit document werd in maart 2025 aan de commissaris-generaal een beslissing gevraagd. Een eventuele beslissing werd niet voorgelegd aan de Raad. Het staat verzoeksters ex-partner vrij om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen, wat hij intussen zou gedaan hebben zoals verzoekster stelt ter terechtzitting. In deze stand van het geding heeft deze beperkte informatie echter geen invloed op huidig beroep.

3.3.6.8. Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift betoogt dat het verrichte onderzoek ontoereikend was, kan zij niet worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal verzoeksters volgend verzoek op individuele wijze heeft onderzocht, waarbij rekening werd gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen aangebracht door verzoekster. Uit de verklaring volgend verzoek kan verder blijken dat de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken zijn taak correct heeft uitgevoerd door verzoekster de mogelijkheid te bieden haar relaas uitgebreid toe te lichten en haar verklaringen desgevallend te nuanceren, aan te vullen of te corrigeren, of ter zake een gedegen verklaring te bieden. Verzoekster brengt geen concrete gegevens bij waaruit het tegendeel blijkt. Er dient overigens op te worden gewezen dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt. Verzoekster verklaarde dat zij alle redenen voor haar vlucht heeft kunnen toelichten (administratief dossier, ‘verklaring volgend verzoek’ d.d. 3 juli 2024, vraag 24). Bovendien werden verzoeksters verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Somalisch en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

De Raad benadrukt tot slot dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

3.3.6.9. Gelet op het voorgaande maakt verzoekster niet aannemelijk het slachtoffer te worden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.10. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij tot aan haar vertrek uit Somalië heeft verbleven in het Gaay Warow, district Qoryooley, gelegen in de provincie Lower Shabelle, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster hierin faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster vóór de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.11. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming.

3.3.6.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de DVZ de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (tweede) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad benadrukt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.6.13. Waar verzoekster in het verzoekschrift vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier opnieuw over te maken aan het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend vijftieng door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET